

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-9C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121200976
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Belanová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1121200976.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou Mgr. Zuzanou Belanovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. X, XXX XX D., zastúpený: Marko & Overton-Fox, s.r.o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 47246936, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, o zaplatenie 8.783,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 03.02.2021 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 8783,33 € s príslušenstvom titulom odplaty za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z.

2. Žalobca bol do 22.06.2020 spoluvlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v meste D., E. D. F., k.ú. A. - parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu ako pozemok parcelné číslo XXXX vo výmere 457 m² a pozemok parc. číslo XXXX vo výmere 9205 m², oba zapísané na liste vlastníctva pre k.ú. A. číslo XXXX, v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava - katastrálnym odborom, pričom jeho spoluvlastnícky podiel dosahuje 1/6.

3. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností postavených na vyššie uvedených pozemkoch v spoluvlastníctve žalobcu - Požiarna zbrojnica a Mestská polícia v Dúbravke, a vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou - parkovisko a príjazdové komunikácie. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej žalovaným je zrejmé, že žalovaný užíva z vyššie uvedených pozemkov spolu 9.662 m². Predmetná stavba vo vlastníctve žalovaného postavená na pozemkoch v podielovom spoluvlastníctve žalobcu je v katastri nehnuteľností evidovaná ako jedna stavba s jedným súpisným číslom, ktorej výlučným vlastníkom je žalovaný. Rovnako bola vypracovaná identifikácia parcel a samotný žalovaný priznal užívanie parcel vo vlastníctve žalobcu v materiáloch predložených na rokovanie jeho orgánov. V minulosti nedošlo k vysporiadaniu vzťahu medzi sporovými stranami k pozemkom v spoluvlastníctve žalobcu. Žalovaný však vlastní a tak užíva stavby na týchto pozemkoch. Žalovaný užíva pozemky žalobcu jednak tým, že má na nich postavenú stavbu - požiarnu zbrojnicu a budovu mestskej polície vo svojom vlastníctve, jednak tým, že zvyšnú časť pozemkov využíva v súvislosti s postavenými nehnuteľnosťami ako priestor, na ktorom je príjazd a prístup, ako aj odstavná plocha - parkovisko. Ide pritom o oplotený a uzavretý areál, do ktorého nemá prístup ani žalobca. Žalovaný sa na podnet žalobcu opakovane formálne vyjadroval o svojej snahe usporiadať vlastnícke vzťahy. V roku 2006 vypracoval žalovaný podklady pre rozhodnutie mestského zastupiteľstva, ktoré mohlo majetkové vzťahy vysporiadať. Žalobca dokonca opakovane ponúkol žalovanému predmetné pozemky v jeho spoluvlastníctve na predaj. Žalovaný však zostal vo veci nečinný s odôvodnením, že jeho

orgány neprijali potrebné rozhodnutie. V minulosti sa viedlo a v súčasnosti sa ešte aj vedie v súvislosti s Pozemkami a ich užívaním zo strany žalovaného niekoľko súdnych konaní na Okresnom súde Bratislava I, respektíve na Krajskom súde v Bratislave, ktorých predmetom sú nároky za obdobia 22.12.2004 až 22.12.2006, 23.12.2006 až 23.12.2008, 24.12.2008 až 24.12.2010, 25.12.2010 až 25.12.2012, 26.12.2012 až 26.12.2014, 27.12.2014 až 27.12.2016 a 28.12.2016 až 28.12.2018. Predmetom tohto konania sú nároky za obdobie 29.12.2018 až 22.06.2020.

4. Všeobecná hodnota vecného bremena za užívanie oboch parciel v podielovom spoluvlastníctve žalobcu - parc. č. XXXX G. XXXX v k.ú. A. za obdobie 29.12.2018 až 22.6.2020 bola ustálená súdnym znalcom AUDING, s.r.o. – znalec s odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností F. G. A. v znaleckom posudku číslo XX/XXXX spolu vo výške 52.700,00 eur. Znamená to, že z titulu užívania Pozemkov za obdobie 29.12.2018 až 22.6.2020 vzniká žalobcovi ako podielovému spoluvlastníkovi so spoluvlastníckym podielom 1/6 nárok na úhradu sumy: z 52.700,00 eur t.j. 8.787,33 eur. Žalobca svoj nárok opiera o bohatú prax súdov na ktorých rozhodnutia poukazuje v žalobe.

5. Žalobca súdu predložil: výpisy z listov vlastníctva, rozhodnutie o povolení vkladu, identifikácia parciel, návrh na majetkoprávne usporiadanie pozemkov v Bratislave, k.ú. A. – júl 2006, znalecký posudok AUDING, s.r.o. č. XX/XXXX s prílohami výzva na úhradu odplaty.

6. Žalovaný považuje nárok za neopodstatnený a premlčaný. Po skutkovej stránke žalovaný nenamietal užívanie predmetných pozemkov ani existenciu vecného bremena. Žalovaný má za to, že žalovaný nárok vznikol jednorazovo ku dňu zriadenia vecného bremena (1.7.2009) a keďže ide o majetkové právo, premlčuje sa v trojročnej lehote. Vzhľadom na to, že žalobca si tento nárok uplatňuje za obdobie od 29.12.2018 až 22.6.2020 vzniesol námietku premlčania K spornému pozemku vzniklo v zmysle § 1 ods. 1 a 2 a § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z. z.“) ku dňu 01.07.2009 vo verejnom záujme právo zodpovedajúce vecnému bremenu v prospech vlastníka stavby - H. I. a J. H. K. A.. V zmysle zákona č. 66/2009 Z. z. je vlastník zaťaženého pozemku povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

7. Žalobca s právnym názorom žalovaného nesúhlasil, poukazoval na doterajšiu 12 ročnú prax súdov, námietku premlčania považoval za rozpornú s dobrými mravmi, pričom by súd preto nemal na ňu prihliadať. Uviedol, že v čase podania žaloby za nároky žalobcu za rok 2009 až do roku 2020 neexistovala ani relevantná judikatúra Najvyššieho súdu, ďalej na skutočnosť, že žalobca je pôvodný vlastník pozemkov, ktorý ich vlastnil už v čase nadobudnutia účinnosti zákona 66/2009 Z.z., ďalej skutočnosť, že súčet všetkých žalobcom doteraz uplatnených nárokov nedosahuje ani polovicu nároku, ktorý by prináležal pri jednorazovo uplatnenom nároku, a teda aj pri jednorazovej náhrade by bolo možné žalobcom uplatnený nárok chápať ako časť odplaty za (jednorazové) vecné bremeno, ktorá doteraz žalovaným uhradená nebola, keďže pri výpočte jednorazovej odplaty by sa matematicky vychádzalo z obdobia trvania vecného bremena 20 rokov – teda do roku 2029, čím by žalobca bol priamo poškodený a žalovaný zvýhodnený.

8. Na pojednávaní 06.02.2024 žalobca požiadal o prerušenie konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku do právoplatného skončenia konania vedeného pred Ústavným súdom SR sp. zn. RVP 2900/2022 vo veci návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods.1 písm. a) Ústavy SR - posúdenie súladu ust. § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky. Keďže nešlo o návrh podľa § 162 ods. 2 Civilného sporového poriadku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodol na pojednávaní v prítomnosti oboch strán sporu resp. ich zástupcov, keď návrh žalobcu zamietol s prihliadnutím na rešpektovanie prezumpcie správnosti právnej normy.

9. Podľa § 151n ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

10. Podľa § 151o ods. 1 OZ, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu

alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

11. Podľa § 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 44/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

13. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

14. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

15. Podľa § 101 OZ, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Skutkový stav medzi stranami sporný nebol. Nárok žalobcu po právnej stránke je nárokom na náhradu za zriadenie vecného bremena vo verejnom záujme a to na základe § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. dňom účinnosti zákona, teda dňom 1.7.2009. Spornou otázkou bola otázka premlčania ako i otázka, či má žalobca nárok na opakovanú náhradu za vznik vecného bremena.

17. S poukazom na § 151n ods. 1 OZ, § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. a čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcov vo forme zriadenia zákonného vecného bremena vo verejnom záujme na majetku žalobcov, za čo im patrí primeraná náhrada.

18. Žalovaný namietal, že v prípade odplaty za zákonné vecné bremeno ide o jednorazovú náhradu splatnú dňom zriadenia vecného bremena, pričom toto právo sa ako premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Žalovaný v konaní poukázal na tú skutočnosť, že žalobca si už v tomto súdnom konaní nárokuje zaplatenie ďalšej finančnej čiastky, keďže sa však jedná o vecné bremeno, ktoré bolo zriadené jedným právnym úkonom a aj napriek tomu, že stále trvá, podľa jeho názoru, nie je ho možné opakovane plniť. Žalobca už nemá morálny nárok na ďalšie plnenie. Uvedený stav možno teda kvalifikovať ako priečenie sa dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

19. V prejedávanom spore súd prijal právny záver, podľa ktorého za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z. z. patrí vlastníkovi pozemku obmedzeného týmto vecným bremenom právo na jednorazovú náhradu, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej dobe, pričom odkazuje na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací obdobnú otázku týkajúcu sa priznávania primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena riešil v rozsudku z 24. marca 2015, sp. zn. 7Cdo/26/2014, ako aj v rozsudku zo 14. apríla 2016, sp. zn. 3Cdo/49/2014, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené aj v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 8/2016 pod č. R 73/2016. V tomto rozhodnutí bol vyslovený právny záver, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena

podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia a v súdnom konaní ho môže vlastník úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od účinnosti tohto zákona.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/17/2019 uviedol, že právny názor prezentovaný v rozsudkoch sp. zn. 7Cdo/26/2014 sp. zn. 3Cdo/49/2014 (č. R 73/2016) je plne prijateľný a použiteľný aj na priznávanie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. Aj obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. patrí totiž k tzv. legálnym (zákonným) vecným bremenám, čiže k verejnoprávnym obmedzeniam vlastníckeho práva. Jeho verejnoprávny charakter a jeho povaha nasvedčujú tomu, že sa významne približuje k obmedzeniu vlastníckeho práva zakotveného v zákone č. 182/1993 Z.z. Svedčí o tom nakoniec aj ich zhodná zákonná konštrukcia.

22. Súd poukazuje i na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/194/2019 zo dňa 26.08.2019 a sp. zn. 8Cdo/17/2019 zo dňa 30.11.2020. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/17/2019 uviedol, že právny názor prezentovaný v rozsudkoch sp. zn. 7 Cdo/26/2014, sp. zn. 3 Cdo/49/2014 (R 73/2016) je plne prijateľný a použiteľný aj na priznávanie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z. Podľa bodu 44 až 45 rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 8 Cdo 17/2019, v zmysle ktorého, ak judikatúra najvyššieho súdu akceptovaná ústavným súdom dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. vzniklo ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. Ak tieto legálne (zákonné) vecné bremená majú všetky jednotiace znaky, t. j. ide o obmedzenia vlastníckeho práva založené verejnoprávnymi normami kogentného charakteru s významným prvkom súkromno-právnym, okruh oprávnených subjektov je vymedzený druhovo a nezapisujú sa do katastra nehnuteľností, vyjadrené v zhodnej právnej úprave, nemôže byť tomu inak ani v súvislosti s finančnou náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva. Pre opačný právny názor niet žiadnych presvedčivých argumentov. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/49/2014 konštatoval, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Je nelogické, aby pri každej zmene vlastníka mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Podstatou predmetného názoru považoval za „ústavne udržateľný“ aj ústavný súd v rozhodnutí, sp. zn. IV. ÚS 227/2012. Ani ďalšie rozhodnutia ústavného súdu týkajúce sa posudzovania opakovanosti finančnej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z., v ktorých posudzoval ústavnosť rozhodnutí založených na obdobných záveroch (sp. zn. I. ÚS 474/2013, IV. ÚS 227/2012, I. ÚS 1/2012, II. ÚS 506/2011), na tom nič nezmenili“. Rovnako súd upozorňuje na ďalšiu judikatúru, ktorá potvrdzuje predmetný záver, ako napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9 Co 113/2020 a sp. zn. 9 Co 114/2020, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.02.2018, sp. zn. 21 Co 36/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.08.2019, sp. zn. 2 Cdo 194/2018. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. III. ÚS 149/2017-19 argumenty Najvyššieho súdu vyslovené v citovaných uzneseniach Najvyššieho súdu považoval za správne. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 28.10.2020, sp. zn. IV. ÚS 539/2020 rovnako tak dospel ústavný súd k udržateľnosti právnych záverov vyslovených v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 194/2018 týkajúcej sa jednorazového charakteru finančnej náhrady za vecné bremeno v zmysle § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. Na základe uvedeného sa preto súd priklonil k argumentácii žalovaného, ktorý namietal uplatnený nárok žalobcu spočívajúci v náhrade za zriadené zákonné vecné bremeno opakujúcim sa plnením a v danej časti žalobu zamietol.

23. Taktiež súd poukazuje na rozhodnutie III. ÚS 272/2022 bod 11. odôvodnenia podľa ktorého, „sťažovateľom nastolená nesprávnosť záverov najvyššieho súdu už bola ústavným súdom riešená v

konaniach o ústavných sťažnostiach proti rozhodnutiam iných všeobecných súdov. V uznesení č. k. III. ÚS 68/2019 z 29. októbra 2019 vo vzťahu k základným právam podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 1 listiny) a právam podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu. V uznesení č. k. III. ÚS 340/2021 z 27. mája 2021 vo vzťahu k právu na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a k základným právam podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ods. 4 ústavy. Obe ústavné sťažnosti boli odmietnuté ako zjavne neopodstatnené. Ústavná sťažnosť sťažovateľa s ohľadom na rovnaké závery namietaných rozhodnutí všeobecných súdov a v zásade rovnaké základné práva neprináša žiadne nové argumenty, ktoré by odôvodňovali porušenie základných práv sťažovateľa. Možno len opakovať. “ Bod 16.,, odôvodnenia podľa ktorého Čo sa týka návrhom ústavnej sťažnosti koncentrovanej námietky porušenia základného práva vlastníť majetok, treba uviesť, že obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku sťažovateľa má osobitný charakter, ktorý vyplýva z toho, že k jeho faktickému obmedzeniu nedošlo na základe zákona č. 66/2009 Z. z., ale v súvislosti s výstavbou pred rokom 1989. Zákon č. 66/2009 Z. z. je len ďalší spôsob, ktorým zákonodarca zmiernuje následky osobitnej majetkovej krivdy, ktorá nespočívala v účinnom právnom odňatí vlastníckeho práva, ale v jeho faktickom obmedzení stavbou verejnoprospešného zariadenia bez toho, aby došlo k vyvlastneniu právnych predchodcov sťažovateľa. Následok tohto legislatívneho riešenia nemožno obmedziť len na konštatovanie toho, že sťažovateľom súdnym výkladom zákona č. 66/2009 Z. z. nebol priznaný nárok na opakovanú náhradu za zriadenie vecného bremena. Tento zásah treba vnímať s ohľadom na to, že vlastníik pozemku sa svojich vlastníckych práv v súvislosti s neoprávnenou stavbou mohol domáhať už pred prijatím zákona č. 66/2009 Z. z. a rovnako sa mohol v premlčacej dobe domáhať priznania jednorazovej náhrady za dodatočné zriadenie vecného bremena zákonom. Okrem toho sťažovateľovi v súvislosti s jeho vlastníckym právom zostáva zachovaný nárok na to, že definitívnym riešením historicky podmieneného, pôvodne faktického a po prijatí zákona č. 66/2009 Z. z. aj právneho obmedzenia vlastníckeho práva bude poskytnutie náhradného pozemku v procese pozemkových úprav tak, ako to predpokladá zákon č. 66/2009 Z. z. “

24. Pokiaľ žalobca poukazoval na viaceré rozhodnutia bývalého Okresného súdu Bratislava I ako aj tunajšieho krajského súdu, vydané v obdobných veciach, v ktorých súdy dospeli k opačnému záveru, súd uvádza, že za judikatúru podľa výkladu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je možné považovať len rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, pričom v právnom prostredí Slovenskej republiky sa prioritne akceptuje ako forma precedensu judikát vo forme publikovanej právnej vety v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Vysvetlením pojmu „ustálená rozhodovacia prax“ sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal vo svojom rozhodnutí zo sp. zn. 3 Cdo 6/2017, zo dňa 6.3.2017, v ktorom uviedol, že: „Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“

25. K námietke žalobcu rozporu žalovaným vnesenej námietky premlčania s dobrými mravmi súd uvádza, že rozpor námietky premlčania práva s dobrými mravmi je možné ustáliť vtedy, keď námietka premlčania je výrazom zneužitia práva na úkor strany, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila a voči ktorej by v danej situácii zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby bol neprimerane tvrdým postihom. O takúto situáciu ale v prejednávanej veci nejde, preto súd považuje tvrdenie žalobcu o rozpore námietky premlčania vnesenej žalovaným s dobrými mravmi za neopodstatnené. Nebolo sporné, že žalovaný nijak neovplyvňoval aktivitu žalobcu v otázke uplatnenia nároku na peňažnú náhradu za vecné bremeno na súde, ktorý nárok je práve dôsledkom neuplatnenia postupu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce podľa zákona č. 66/2009 Z. z., respektíve, že žalovaný žalobcu klamlivým konaním, alebo svojimi tvrdeniami uvádzal do omylu s cieľom, aby sa nedomáhal svojho nároku. Je naopak nesporné, že žalovaný doposiaľ žalovanému už uhradil nemalú čiastku z titulu vecného bremena k predmetným pozemkom, pričom námietku premlčania vznášal žalovaný v konaniach opakovane, pričom až ustálením rozhodovacia praxe na ňu súdy i začali prihliadať.

26. S poukazom na vyššie uvedené a ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho i ústavného súdu, súd dospel k záveru, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Nárok na finančnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva má iba pôvodný vlastník pozemku a v súdnom konaní ho môže úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť od účinnosti tohto zákona. Nárok na finančnú náhradu sa s poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka premlčuje vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť odkedy sa právo mohlo vykonať prvý raz, t.j. od 1.7.2009 (účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z.) a uplynula dňom 1.7.2012.

27. Súd teda poukazuje na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovaným, keď žalovaný nárok bol uplatnený až dňa 03.02.2021 teda po uplynutí premlčacej doby dňom 1.7.2012 a preto súd žalobu zamietol.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Vzhľadom na to, že súd žalobu zamietol, bol žalovaný v celom rozsahu úspešný. Sám žalovaný však uviedol, že mu trovy konania nevznikli a tieto si neuplatňuje, preto súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV (§ 355 ods. 1 CSP).V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z.).

V Bratislave dňa 6. februára 2024

J. I. D.
sudca

L.. Skontroluj a rozsudok doručuj PZ žalobcu, žalovaný,
Ak bude doručené odvolanie predlož VSU na úkony súvisiace s predložením veci KS, inak predlož VSU
za účelom rozhodnutia o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV (§ 355 ods. 1 CSP).V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z.).